श्रीगणेशायनमः ॥ यंप्रव्रजंतमनुपेतमपेतकृत्यंद्वैपायनोविरहकातरआजुहाव ॥ पुत्रेतितन्मयतयातरवोऽभिने
दुस्तंसर्वभूतहृदयंमुनिमानतोऽस्मि ॥ १ ॥ नैमिषेसूतमासीनमभिवाद्यमहामतिम् ॥ कथामृतरसास्वादकुशलः
शौनकोऽब्रवीत् ॥ २ ॥ शौनकउवाच अज्ञानध्वांतविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभ ॥ सूताख्याहिकथासारंममक
र्णरसायनम् ॥ ३ ॥ भक्तिज्ञानविरागाणांविवेकोवर्द्धतेकथम् ॥ मायामोहनिरासश्चवैष्णवैःक्रियतेकथम् ॥ ४ ॥ इह
घोरेकलौप्राप्तेजीवश्चासुरतांगतः ॥ क्लेशाक्रांतस्यतस्यैवशोधनेकिंपरायणम् ॥ ५ ॥ श्रेयसांयद्भवेच्छ्रेयःपावनानां
चपावनम् ॥ कृष्णप्राप्तिकरंशश्वत्साधनंतद्वदाधुना ॥ ६ ॥ चिंतामणिर्लोकसुखंसुरेंद्रःस्वर्गसंपदम् ॥ प्रयच्छति
गुरुःप्रीतोवैकुंठंयोगिदुर्लभम् ॥ ७ ॥ सूतउवाच प्रीतिःशौनकचित्तेतेयतोवच्मिविचार्यच ॥ सर्वसिद्धांतनि
ष्पन्नंसंसारभयनाशनम् ॥ ८ ॥ भक्त्योघवर्द्धनंयच्चकृष्णसंतोषहेतुकम् ॥ तदहंतेऽभिधास्यामिसावधानतयाशृ
णु ॥ ९ ॥ कालव्यालमुखग्रासत्रासनिर्नाशहेतवे ॥ श्रीमद्भागवतंशास्त्रंकलौकीरेणभाषितम् ॥ १० ॥ एतस्मादप
रंकिंचिन्मनःशुद्धेनविद्यते ॥ जन्मांतरेभवेत्पुण्यंतदाभागवतंलभेत् ॥ ११ ॥ परीक्षितेकथांवक्तुंसभायांसंस्थिते
शुके ॥ सुधाकुंभंगृहीत्वैवदेवास्तत्रसमागमन् ॥ १२ ॥ शुकंनत्वाऽवदन्सर्वेस्वकार्यकुशलाःसुराः ॥ कथासुधांप्र
यच्छस्वगृहीत्वैवसुधामिमाम् ॥ १३ ॥ एवंविनिमयेजातेसुधाराज्ञाप्रपीयताम् ॥ प्रपास्यामोवयंसर्वेश्रीमद्भाग
वतामृतम् ॥ १४ ॥ क्वसुधाक्वकथालोकेक्वकाचःक्वमणिर्महान् ॥ ब्रह्मरातोविचार्येतितदादेवान्जहासह ॥ १५ ॥
अभक्तांस्तांश्चविज्ञायनददौसकथामृतम् ॥ श्रीमद्भागवतीवार्त्तासुराणामपिदुर्लभा ॥ १६ ॥ राज्ञोमोक्षंतथावी
क्ष्यपुराधाताऽपिविस्मितः ॥ सत्यलोकेतुलांबध्वाऽतोलयत्साधनान्यजः ॥ १७ ॥ लघून्यन्यानिजातानिगौरवेण
इदंमहत् ॥ तदाऋषिगणाःसर्वेविस्मयंपरमंययुः ॥ १८ ॥ मेनिरेभगवद्रूपंशास्त्रंभागवतंक्षितौ ॥ पठनाच्छ्रवणात्स
द्योवैकुंठफलदायकम् ॥ १९ ॥ सप्ताहश्रवणेनैवसर्वथामुक्तिदायकम् ॥ सनकाद्यैःपुराप्रोक्तंनारदायदयापरैः
॥ २० ॥ यद्यपिब्रह्मसंबंधाच्छ्रुतमेतत्सुरर्षिणा ॥ सप्ताहश्रवणविधिःकुमारैस्तस्यभाषितः ॥ २१ ॥ शौनकउवाच